

Μετάφραση στα Ελληνικά του άρθρου του Franco Berardi aka Bifo, για το θέατρο Valle.

Η θλίψη και η ευφορία (Ο Franco Berardi aka Bifo για το Θέατρο Valle)

Ποια είναι η έννοια της κατάληψης, στην πολιτική σημειολογία των τελευταίων ετών, από τότε που χιλιάδες ακτιβιστές και διανοούμενοι κατέλαβαν την μικρή πλατεία απέναντι από το Χρηματιστήριο της Wall Street, και εκατομμύρια άνθρωποι κατέλαβαν τις πλατείες σε εξήντα ισπανικές πόλεις; Σε αυτές τις εποχές κατάληψη σημαίνει το να αποδόσεις ζωή, υλικότητα, κοινωνική ενέργεια σε χώρους που «άδειασε» η αφαιρετικές οικονομικές διαδικασίες.

Η κατάληψη δεν έχει σκοπό την διαπραγμάτευση και ούτε είναι κάποια συμβολική χειρονομία διαμαρτυρίας. Είναι η επανενεργοποίηση μιας επιθυμίας που η αφαιρετική οικονομία αποστείρωσε, άδειασε, κατέστρεψε. Τα τελευταία χρόνια η χρηματοοικονομική εξουσία απορρόφησε πόρους από την κοινωνία και ειδικότερα από τους πολιτιστικούς θεσμούς: τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τα θέατρα εξαντλήθηκαν στο οικονομικό πεδίο. Περισσότερο και ουσιαστικότερα όμως, η χρηματοοικονομική εξουσία απορρόφησε ψυχική ενέργεια από την κοινωνία και από την πολιτιστική ζωή. Η ύφεση/κατάθλιψη εξαπλώνεται παντού, αλλά γύρω από το οικονομικό παιχνίδι τριγυρίζει μια τοξική ευφορία. Η πολιτική μπορεί να κάνει πολύ λίγα για να επιστρέψει οικονομικούς πόρους στην κοινωνία, όπως άλλωστε το διαπιστώσαμε αρκετά καλά τα τελευταία χρόνια: η δημοκρατία απενεργοποιήθηκε και υποτάχθηκε στις οικονομικές επιβολές, και η πολιτική εξουσία απλά αποπέμπεται εάν δεν ευθυγραμμίζεται με τις αποφάσεις της χρηματοοικονομικής ελίτ, όπως απέδειξε η περίπτωση Παπανδρέου στην Ελλάδα, και πολλές άλλες περιπτώσεις σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα. Μόνον ένα αλληλέγγυο κίνημα της κοινωνίας μπορεί να επιβάλλει μια αναδιανομή των πόρων.

Αλλά εάν η πολιτική μπορεί να κάνει πολύ λίγα σε αυτό το πεδίο, δεν μπορεί να κάνει τίποτε για να επαναφέρει ενέργεια στο συλλογικό μυαλό. Μόνο η κοινωνία μπορεί να το κάνει, μόνο οι εργαζόμενοι της γνώσης και πρώτοι απ' όλους οι καλλιτέχνες μπορούν να διαλύσουν την θλίψη που κυριαρχεί στην πολιτιστική σκηνή της «χρηματοπιστωτικοποιημένης» Ευρώπης.

Αυτό ήταν το νόημα και ο ρόλος του κινήματος Occupy. Ίσως θα μπορούσε να δοθεί πνοή σε κάποιο θέατρο με χορηγία της Ferrari και επίσης θα μπορούσε να δοθεί πνοή στα σχολεία και τα πανεπιστήμια με τα χρήματα των μεγάλων εταιρειών που από την έρευνα προσδοκάνε κέρδη. Αλλά αυτή η πνοή είναι τοξική, γιατί συνεπάγεται την εξάρτηση της γνώσης και του πολιτισμού από τα οικονομικά συμφέροντα. Η κατάληψη του Valle γεννήθηκε σαν μια καμπάνια κατά της θλίψης. Γι' αυτό πρέπει να συνεχιστεί, γιατί αλλιώς η θλίψη θα υπερισχύσει, πιθανόν μεταμφιεσμένη σε ευφορία με την βοήθεια κάποιας τοξικής ένεσης χρηματοπιστωτικής ουσίας.